

Votum en zegengroet
Psalm 24:2,3
Wet en samenvatting
Psalm 68:16,17
Gebed om de opening van het Woord en het licht van de H. Geest
Schriftlezing Jes. 42:1-3
Schriftlezing Lukas 9:28-36
Tekstlezing Lukas 9:35
Collecten
Psalm 21:4,5
Prediking
Psalm 119:95
Dankgebed en voorbeden
Psalm 72:10
Zegen

Jongens en meisjes,

Zou je wel eens een stem uit de hemel willen horen? Ja dat zou je heel graag willen. Ik denk dat iedereen dat wel wil. Dan heb je duidelijkheid over God. Dan hoef je niet meer te geloven dat God er is. Nee, dan heb je Zijn stem zelf gehoord. En ben je van al je twijfels verlost. God bestaat echt en laat ons met ons mensen in.

En als dat zou gebeuren, zou dat toch heel spectaculair zijn. Het zou voorpaginanieuws van de kranten zijn. Je zou ervan horen als je naar het journaal kijkt. En stel je voor als je die stem gehoord hebt, dan wordt je geïnterviewd voor de camera om aan te geven wat je precies zag en hoorde.

Maar reken erop dat veel mensen er hun twijfel bij hebben. Ze geloven niet wat je hebt beleefd en ze lachen je uit. Want die stem die gehoord hebt, zo zeggen ze, is gewoon verbeelding geweest. Allemaal bedrog. Het zit tussen je oren. Een hebt vast een stem van een mens gehoord. En je bent er door om de tuin geleid.

Nu heeft de stem er echt geweest. Lees het maar in de tekst. En drie discipelen, Petrus, Jakobus en Johannes waren er getuige van. Ze hebben die stem met hun eigen oor. Zeker, als een mens die stem had gehoord, dan zou de boodschap van die stem niet betrouwbaar zijn geweest. Maar nu waren er niet één man, nee, er waren er drie. En als ze alle drie stem hebben gehoord, dan is er geen twijfel mogelijk. Dat lees je in de Bijbel ook. In de mond van twee of drie getuigen is een woord betrouwbaar. En dat is nu ook het geval bij deze stem uit de hemel. En die stem heeft vooral op Petrus diepe gemaakt. In de verzen die we lezen uit zijn tweede zendbrief herinnert hij zich deze hemelse ervaring. Is het u opgevallen? Na jaren staat alles er toen gebeurde nog helder voor de geest.

Nu vertelt de evangelist Lukas dat die stem klonk toen de Heere Jezus met drie van Zijn discipelen op de berg was. Welke berg was dat? Dat vertellen de evangelisten niet. Kennelijk is dat niet belangrijk. De meeste uitleggers vermoeden dat dit de berg Tabor is geweest. Hoe het ook zij, Jezus trekt zich daar terug met zijn drie trouwste vrienden om daar te bidden. En moet ik ook maar zeggen dat er ongeveer acht dagen waren voorbijgegaan, nadat er in de kring van de discipelen belangrijke dingen waren gebeurd. Petrus had Jezus beleden als de beloofde, de langverwachte, de Christus. En dat deed hij in het bijzijn van en in naam van de

andere discipelen, lees maar vers 20. Maar in de verzen 21 en 22 maakt Jezus voor het eerst openlijk melding van zijn aanstaande lijden. De Zoon des mensen moet veel lijden en verworpen worden door de oudsten, overpriesters en schriftgeleerden en Hij moet gedood en op de derde dag worden opgewekt. En die boodschap gaf de discipelen een enorme domper. Daar hadden ze grote moeite mee. Ze hoopten maar dat dit lijden nooit werkelijkheid zou worden. En we weten dat Petrus de Heere tot de orde heeft geroepen. Heere, wees u genadig, dat zal U geenszins overkomen.

En nu waren ongeveer acht dagen voorbijgegaan. En nam Jezus zijn drie discipelen mee op de berg om daar te bidden. Dat deed Jezus vaker. Dan oefende Hij zich in de omgang met de Vader. En dat deed Hij vaak een gehele nacht. Zo werd Hij gesterkt in het geloof. Zo werd Hij toegerust om Zijn arbeid te volbrengen. Zo kon Hij zieken genezen, melaatsen reinigen en bezetenen verlossen.

En daarom trekt Hij zich terug op de berg. En op de top van die berg is de stilte. Daar is geen lawaai en geroep van mensen. En omdat een berg een hoogte is, ben je dicht bij de hemel. Dichter bij God. Daar proef iets van Gods tegenwoordigheid en nabijheid. Daar ervaar je iets van Zijn grootheid en majesteit. Zo heeft Mozes het ook ondervonden toen Hij veertig dagen was op de berg Sinai en met God sprak zoals een man met zijn vriend spreekt. En zo moet het voor de Heere Jezus nog veel meer geweest zijn. Hij oefende zich in de omgang met de Vader Die Hem gezonden heeft.

En dan gebeurt er iets bijzonders. Terwijl Hij in een intens gebed is, verandert Zijn gezicht. Met andere woorden: Zijn gezicht glinstert zoals het gezicht van Mozes die van de berg kwam nadat hij 40 dagen in de nabijheid van God geweest is. En nu straalde Jezus ook een zachte goddelijke gloed uit. En niet alleen Zijn gezicht, maar ook zijn klederen waren blinkend wit. Dat is natuurlijk een hemelse gloed. Helder wit is de kleur van de hemel. Een paar keer lezen dat engelen verschijnen en ze worden aangeduid als mannen met witte kleding.

Zeker, bij de menswording van Christus is Zijn godheid verborgen achter de mensheid. Wie Christus ontmoette zag een man zoals anderen. Hij had geen gedaante noch heerlijkheid. Maar nu wordt het anders. Zijn intense gebed tot de Vader wordt door de Vader verhoord. Want nu straalt Zijn godheid door de mensheid heen. Zijn gedaante bij deze verheerlijking is te vergelijken met de gedaante die hij heeft bij Zijn opstanding. Jezus is dezelfde als eerst, maar Hij is toch anders. Ze herkennen Hem. Hij is de Meester, maar Hij is verheerlijkt.

En de drie discipelen zijn er getuige van geweest. Petrus, Jakobus en Johannes. Zij waren de drie meest intieme vrienden. Zij waren bevoorrecht om getuige te zijn bij de opwekking van het dochttertje van Jairus. En als Jezus de gebedsstrijd in de hof van Gethsemané tegemoet gaat, neemt hij deze drie vrienden mee. En nu heeft de Meester deze drie ook meegenomen op de berg om getuige te zijn van de verheerlijking die Hem daar ten deel valt. En deze drie discipelen hebben gezien wat er gebeurde met de Meester. Zijn gezicht werd veranderd en Zijn kleding werd blinkend.

Maar in het schemerachtige licht van de nacht zien ze nog meer. Ze zien twee mannen die met de Meester spreken. En ze herkennen die twee. Het zijn Mozes en Elia, twee mannen die leefden in de tijd van het Oude Testament. En hoewel ze al veel eeuwen geleden van hun aardse post zijn afgelost, zijn ze hier als levende personen. Ze zijn in hun leven van bijzondere betekenis geweest. Mozes is 120 jaar geworden en op de berg Nebo gestorven van door Gods zelf begraven. En Elia werd een vreselijk noodweer in vurige wagen met paarden in de hemel opgenomen. Beiden zijn in heerlijkheid opgenomen. En de discipelen zien ze beide. Ofschoon ze hen nog nooit hebben ontmoet, herkennen ze hen beide. Hoe konden ze

dat? Calvijn maakt een rake opmerking: 'God gaf tevens de onderscheidingsteken waaraan ze hen konden kennen'. In elk geval herkennen ze Mozes als Mozes en Elia als Elia. Mag ik eens op die gedachten doorgaan. Heeft dit alles ons iets te zeggen voor het leven in de heerlijkheid? Zullen de gelovigen elkaar in de hemel herkennen? Er zijn oud-vaders die in deze tekst een aanwijzing zien dat er in het leven in heerlijkheid herkenning zal zijn. De gelovigen zijn geen vreemden voor elkaar. Ze blijven niet anoniem. Nee, ze zullen elkaar herkennen. Zoals Petrus, Jakobus en Johannes Mozes herkennen als Mozes en Elia als Elia. Nou, ik geloof het graag. Maar ik zeg er iets bij: We zullen eerst Christus aanschouwen. De gelovigen hebben Hem hier op aarde leren kennen. Ze zijn door het geloof met Hem verenigd. Maar wat hier ten dele is, is dan in volkomenheid. Hem allereerst en ...dan ook misschien elkaar!

Nu is het toch wel treffend dat Mozes en Elia in gezelschap zijn met de Heiland. En van deze twee figuren is veel te zeggen. Mozes is de wetgever. Israel heeft de wet uit zijn hand ontvangen. En wie was Elia? Weet u het nog? En ik kijk naar de kinderen. Weet jij het nog? Elia droeg eren kameelharen mantel die opkwam voor het dienen van de Heere. Hij heeft Israel teruggeroepen van het dienen van de baäls en mogen terugbrengen tot de het dienen van de Heere. Mozes was de wetgever, en dan was Elia de wetshandhaver. En nu spraken met Jezus Die is de wetsvolbrenger. Mozes en Elia hebben voorzegd wat de taak van de beloofde Messias. Maar nu gaat in vervulling waarvan ze geprofeteerd hebben. Hij zal de zonde van het volk verzoenen, de kloof tussen God en het volk overbruggen. Hij zal gehoorzaam de wet volbrengen voor verbondsbreker en afkerige zondaars. Dat is de fundament van ons behoud.

Vandaag is het de eerste lijdenszondag. En in de prediking zien we Christus als de lijdende knecht. Hij gaat op weg naar het kruis. Hij weet dat het niet anders kan. Door Zijn offer alleen is er voor verbondsbrekers verlossing. Daar is Hij speciaal voor gekomen. Nou, in de komende zondagen zal dat in de prediking steeds weer aan de orde komen. Hier hoort u er ook van. De Heere Jezus heeft gezelschap van Mozes en Elia. En de drie discipelen zien het en horen waar ze over spreken. Ze spreken over Zijn uitgang die Hij volbrengen zou in Jeruzalem. In het Grieks staat er zoets als Zijn uittocht. Zijn exodus. Laat ik maar zeggen: Jezus' lijden is een uitgang en uittocht in de bittere smadelijke kruisdood. Mozes heeft het volk uitgeleid om op weg te gaan naar het land der belofte. De Heere Jezus zal diep gevallen mensen, doelmissers uitleiden door Zijn dood tot de verlossing in Zijn bloed. En die uittocht moet Hij volbrengen. En die woorden hebben een ontzagelijke klem. Ze wijzen op Gods plan tot verlossing van zondaren en de schepping. Het kan niet anders. Christus is de Borg Die plaatsvervangend de schuld zal boeten. Voor Hem de straf, voor ons de vrede. Voor Hem de touwen, voor ons de vrijheid.

Kijk eens goed. Mozes en Elia spreken met Jezus over de uitgang die hij moet volbrengen. Mozes de wetgever en Elia de wetshandhaver sporen Hem aan om de Vader gehoorzaam. Ze staken Hem het hart onder de riem. En moedigden Hem aan de wet te volbrengen. Hoe zou Hij anders de hemelse heerlijkheid in het Koninkrijk van God kunnen beërven? Hoe zou Hij de kroon ontvangen zonder het kruis? Een volslagen onmogelijkheid. Dan is er geen redding. Dat weet u toch ook wel? Kijk, dat maakt het lijden van Jezus zo uniek, onvergelijkbaar. In Zijn lijden droeg hij onze schuld. Zeker, de discipelen verzetten zich tegen de vernedering van hun Meester. Onnodig en overbodig. En Petrus heeft dat verwoord. Maar dan krijgen ze hier te horen dat het niet anders kan. Ze zien en horen Mozes en Elia met Jezus spreken over Zijn uitgang die Hij volbrengen zou in Jeruzalem. Ze spreken over de noodzaak ervan. Het kan niet anders. Het is in de wet van de Heere vastgelegd. En God vraagt gehoorzaamheid aan Zijn wet.

Maar daarop volgt dan ook een rijke beloning. En dat is de hemelse heerlijkheid. Mozes en Elia mogen er al in delen. En dat is op kosten van de wetsvolbrenger, Christus. Van Hem en Zijn verlossing hebben ze in hun levenswerk getuigenis afgelegd. Eerst het kruis dan de kroon. Eerst het lijden daarna de heerlijkheid. En Mozes en Elia hebben de Heere Jezus daarop gewezen. Ze hebben Hem ertoe aangespoord de wet te volbrengen.

Petrus en de twee andere discipelen hebben gezien wat hier gebeurde. Ze sliepen en waren in de nacht wakker geworden. Hun ogen gingen wagenwijd open! Ze zagen de heerlijkheid van hun Heere en de twee mannen die bij Hem stonden. En dat was voor hen een bijzondere beleving. De hemel was op de aarde neergedaald.

Maar dan maken Mozes en Elia aanstalten om te vertrekken. Ze zullen Jezus verlaten en dan moet de Heere alleen verder om Zijn lijdenswerk te volbrengen. Deze verschijning is ten einde. En uitgerekend op dat ogenblik neemt Petrus het woord. Hij wil wat hier gebeurd vast. Deze verheerlijking moet blijven. En is dat verwonderlijk? Hij wil Jezus van de lijdensweg afhouden. Heere, het is goed dat wij hier zijn. Laten wij drie tenten maken, voor U één, voor Mozes één en voor Elia één.

Ziet u het? Het lijden ligt hem niet. Hij duwt het weg. En de andere discipelen evenzo. En dat herkent u toch ook. Lijden is toch niet aantrekkelijk. Nee, dat wil je omzeilen en vermijden. Dat is heel menselijk. Als je aan lijden denkt, dan bekruipt je de huiver.

Herkent u dat? Je kunt met je goede bedoelingen de Heere voor de voeten lopen. Och, als je nog maar pas tot bekering bent gebracht, zijn er nog veel dingen die je niet begrijpt, ook al denk je van wel. Er zijn nog zoveel dingen uit de Schrift die voor je verborgen zijn. De Heere moet je daar door Zijn Geest meer licht in geven. Je moet daarin verder geleid worden. Er zijn heel wat oprechte christenen die zich moeten schamen voor dingen die ze gedacht hebben toen ze nog maar pas tot Christus gebracht waren. Zo was en deed ik in mijn blindheid. Ik brak meer af, dan ik opbouwde. Ik was een sta-in-de-weg voor mijn Heere. Ik deed het niet anders dan Petrus. Gelukkig maar dat de Heere Jezus mijn wensen niet vervuld heeft. Dat was bij Petrus ook. Hij krijgt geen antwoord op zijn dwaze vraag. Of... wel. Ja hij krijgt wel een antwoord. God maakt een einde aan de verschijning van Mozes en Elia aan Jezus. Ze zijn verdwenen. En de hemelse glans op het gezicht van Jezus en Zijn blinkend witte kleed is weg. Dat is het antwoord van de Heere aan Petrus. En daar blijft het niet bij. Op zijn voorstel ontvangt Petrus nog een antwoord in een stem uit de hemel. Want er was eerst een wolk die zich als een schaduw over Mozes en Elia heen legde. En er kwam een stem uit de wolk die sprak: Deze is Mijn geliefde Zoon waarin Ik Mijn welbehagen heb. Vind u het niet treffend. Die stem komt uit die wolk waarin de Heere Jezus, Mozes en Elia zijn ingegaan en hen bedekte. Die wolk herinnert aan de wolk die de zichtbare tegenwoordigheid van God was aan Israel. De Heere sprak uit de wolk tot Mozes. Toen hoorde het volk een stem. En dat is hier nu ook. Die stem is het antwoord aan Petrus en de twee andere discipelen. Die wolk is het teken van de nabijheid van God. En uit die wolk klinkt nu Gods stem. Deze is mijn geliefde Zoon, luister naar Hem. Hort u dat. Nu spreken Mozes en Elia niet langer met Jezus. Nu neemt de Vader het woord. Hij spreekt het hoogste woord. De vader neemt het voor de Zoon op. Hij haalt een streep door het zelfgemaakte plannetje van Petrus. Het lijden, de vernedering en het kruis pasten niet in dat plan. Maar in het plan van de Vader past dat wel. En nu wijst de Vader wijst Petrus en de andere twee discipelen op dat plan om zondaren en de schepping te verlossen. En daartoe heeft de Vader de Zoon uitverkoren en gezonden. En de stem wijst Hem aan. Het is als strekt de Vader Zijn vinger uit. Hij is het alleen en geheel. Deze is Mijn geliefde Zoon. Hoort hem!

Bij die woorden moeten we gelijk denken aan die we lezen uit Jes. 42. De Vader stelt Zijn Zoon als Zijn dienaar voor. Zie mijn Knecht die ik ondersteun, Mijn uitverkorene, in Wie Mijn ziel een welbehagen heeft Dat is zakelijk gezien hetzelfde als wat er staat in de tekst. Want de stem uit de hemel wijst de Heere Jezus aan als de Zoon van Gods welbehagen. Deze is Mijn geliefde Zoon ... En dat hebben we toch al eerder gehoord. Weet u het nog. Bij de doop in de Jordaan scheurde de hemel open en nam de Vader het woord en sprak: Gij zijt Mijn geliefde Zoon in Wie Ik Mijn welbehagen heb. En de tekst van vanmorgen zegt dat ook. Dat is een bevestiging van wat God eerder gezegd heeft.

En nu zeg ik er iets bij. Deze stem klinkt nu alle heerlijkheid en luister van de Heere Jezus weer weg is. Petrus heeft Jezus van Zijn lijden willen afhouden. Met zijn voorstel was hij een gevaarlijke verzoeking voor Zijn Meester. Maar nu is alle hemelse luister weeg verdwenen. De hemelse stem was verklonken. En nu de discipelen durfden opkijken, zagen ze niets bijzonders. Lees maar vers 36: Ze vonden Jezus alleen. Ze zagen Hem zonder hemelse luister, maar in Zijn lijdensgestalte. Zo had de hemelse stem Hem aangewezen. Hij is het. Zie Hem. Dit is Mijn geliefde Zoon. Hij zal het werk volbrengen dat de Vader Hem opgedragen heeft te doen. Hij gaat op weg naar het kruis en de verrijzenis die erop volgt. Hoort Hem!

Die woorden vormen een bevel van God. De Heere wil dat we luisteren naar de woorden van Jezus Christus juist in Zijn lijdensgestalte gesproken. Christus is het immers die ons immers door Zijn bloed met God verzoend. Hij heeft zich immers voorgesteld als “de weg, de waarheid en het leven”. En Hij zei er nog iets bij: “Niemand komt tot de Vader dan door Mij”. En als je behouden wilt worden, kun je niet buiten Jezus om. Hij is de van God gegeven Verlosser. Hij alleen. Deze is mijn geliefde Zoon. Luister naar Hem!

Nee, nu is het niet aan de vrijheid van mensen overgelaten, hoe je zalig wordt. Nee, God wijst je naar Zijn Zoon, Jezus Christus. Hij is het. Zijn naam is de Naam der namen. Twee weken geleden zong het rond van “de tocht der tochten”. De Elfstedentocht. Mensen waren er vol van. Het summum van ijsvreugde. Iedereen had het erover. Maar hier vinden we een treffende variant: de naam der namen. Exclusief. Eén naam die de gelovigen spellen. Een naam die ze belijden met mond en hart. U toch ook. Want daar werkt de Heilige Geest naar toe. Hij legt die naam op je lippen, ja, in je hart. Dan mag u Hem erkennen als uw Heere en Verlosser. En verder? U moet naar Hem horen. Zijn Woord ter harte nemen. En die stem uit de hemel geeft u dat bevel: Hoort Hem!

Als Hij op weg gaat naar het kruis. Wanneer Hij de vrouwen van Jeruzalem die misbaar maken aanspreekt: Gij dochter van Jeruzalem, weent niet over Mij, maar weent over uzelf en over Uw kinderen... Hoort Hem! Als hij hangt aan het schandhout. Wanneer Hij bidt voor Zijn beulen: Vader, vergeef het hun want ze weten niet wat ze doen. Hoort Hem! Wanneer Hij de lijdenskelk heeft leeggedronken en de overwinning behaald heeft en uitroept: Het is volbracht. Hoort Hem! Hoor naar de woorden die Hij spreekt.

Want nu is de christelijke kerk voor altijd gebonden aan het getuigenis van Jezus Christus. Om Gods wil te verstaan, kun je niet meer om het getuigenis van Christus heen. Dat had Mozes al voorgezegd. Een profeet uit het midden van uw broeders als mij, zal u de Heere Uw God verwekken, naar Hem zult u horen. En Petrus heeft de boodschap van die stem begrepen. De woorden van Mozes haalt hij aan in zijn prediking tot het volk in Handelingen 3 en 7. Hoort hem. Dat is: Luister naar Hem. Als je het Gr. leest, ziet u dat dit tegenwoordige tijd is. Dat bevel klinkt vandaag. En dat gaat door. Dit was een bevel voor Petrus en voor de andere discipelen. Maar ook voor de christelijke kerk anno 2012. De kerk is gebonden aan het getuigenis van Christus in de Schriften. Onder de leiding van de Heilige Geest zijn de

woorden van Christus te boekgesteld. Bewaard voor de kerk. Wil je weten wat Christus gesproken en geleerd heeft. Lees de Schriften. Dan spreekt Christus. Hoort Hem!

En nu ben ik weer bij het begin van de preek. Veel mensen zouden wel eens een stem uit de hemel willen horen. Dan weten ze zeker dat God bestaat. En zijn ze te twijfel te boven. Wacht u daar ook op? Dan moet ik u waarschuwen. U wacht op iets dat nooit komen zal. God heeft immers gesproken in en door de Zoon. Hij heeft zich volledig uitgesproken. Hij geeft u en jullie bevel: Hoort Hem!

Ja maar waar hoor ik dan de stem van die zaligmaker? In de Schriften. Daarin staat voldoende wat nodig is om zalig te worden. De grote Profeet en Leraar verwijst u naar de Schriften: Onderzoek de Schriften, want die Zijn het die van Mij getuigen!

Je hoeft geen engel te raadplegen. Geen goeroe, geen profeet, geen imam, geen bisschop, geen paus. Nee, de stem uit de hemel wijst je naar de Zoon.

Wacht u nog op een stem uit de hemel? Pas op! Die stem heeft geklonken! Dit is Mijn geliefde Zoon, luister naar Hem.

En de Heilige Geest leidt u naar Hem toe. Hij maakt in uw leven plaats voor Hem. Hij verbreekt de weerstanden in uw hart en leven. Hij maakt plaats voor de verzoening door Zijn bloed. De Geest heiligt de woorden van Christus die verkondigd worden. En geeft u er een betrekking op. Waarom zou u dan nog zoeken naar een profeet of dienaar buiten Jezus om? U gaat voorbij aan de Naam der namen. Jezus is de Borg en Zaligmaker. Waarom dan nog verder gezocht?

Hij dient zich aan als de betalende Borg. Ik denk aan de opening van de Hebreeënbrief. Daar staan indrukwekkende woorden die benadrukken dat de Vader zich volledig uitgesproken heeft in de Zoon: God, voortijds vele malen en op velerlei wijzen tot ons gesproken hebbende tot de vaders door de profeten, heeft in de laatste dagen tot ons gesproken door de Zoon.

Petrus is deze wonderlijke geschiedenis nooit vergeten. Wanneer hij zijn 2de zendbrief schrijft herinnert aan de verheerlijking op de berg. Hij zegt: Wij zijn aanschouwers geweest van Zijn majesteit. Een stem van hoogwaardige heerlijkheid werd tot Hem gebracht: Deze is Mijn geliefde Zoon, waarin ik mijn welbehagen heb. En die stem hebben wij gehoord als zij van de hemel gebracht is geweest, toen wij met Hem op de Heilige Berg waren. Petrus wil zeggen: we hebben het met onze eigen oren gehoord. We hebben het maar niet gedroomd. En u kunt ervan op. We staan er voor in. En wij hebben het profetische woord dat zeer vast is. En u doet er goed aan door daarop acht te geven als op een licht schijnt in een duistere plaats totdat de dag aanlicht en de morgenster opga in uw harten.